

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 יולי 2011

ע"מ 09-12-34732

קיבוץ רמת יוחנן נ' מנהל מס רכוש וקרן פיצויים

בפני כב' השופטת דניה קורת-מאיר

קיבוץ רמת יוחנן
אגודה שיתופית חקלאית בע"מ
ע"י ב"כ עזה"ד פלג רחמן ואח'

המעורער

- נג ז -

מנהל מס רכוש וקרן פיצויים
ע"י ב"כ עזה"ד לירון ארצי
פרקיליטות מחוז ת"א (אזוריה)

המשיב

1

2

פסק דין

3

4. **נימוקי הערעור**

5. הערעור שבפניו הוא ערעור לפי חוק מס רכוש וקרן פיצויים תשכ"א – 1961 (להלן:
6. "החוק") על החלטת ועדת ערד מיום 10.11.09.
7. בערעור נאמר כי במהלך חודשים יולי, אוגוסט וספטמבר 2006 הותקנו מספר הוראות
8. שעות בנוגע לפיצויי מלחמה לנזוקים באיזורי הגבול, בגין אירועים אשר זכו לכינוי
9. "מלחמות לבנון השנייה".

10. הקיבוץ הגיע לתביעות במועדים שונים לפיצוי על פי מסלול שהותווה בתקנות, בגין
11. היעדרות עובדים וחברי קיבוץ מקומיות בעבודתם בזמן המלחמה.

12. הסוגייה המשפטית העקרונית בגין הוגש הערעור היא האם התקנות מס רכוש וקרן
13. פיצויים (תשלים פיצויים) (נזק מלחמה ונזק עקיף) (הוראות שעה) תשס"ו – 2006
14. (להלן: "תקנות يولיא"), ותקנות מס רכוש וקרן פיצויים (תשלים פיצויים) (נזק מלחמה
15. ונזק עקיף) (תיקון מס' 2) תשס"ו – 2006 (להלן: "תקנות ספטמבר") מזכות את
16. הקיבוץ בפיצוי בגין היעדרות עובדים שכירים וחברים מקומיים בעבודתם בקיבוץ ללא
17. קשר למטרת בעודתם, כפי שתווען הקיבוץ, או האם כפי שתוועת ועדת הערד,
18. הפיצויים חלים רק בגין היעדרות עובדים או חברים שמתירת בעודתם יצרנית או
19. עסקיות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 יולי 2011

ע"מ 09-12-34732

קיבוץ רמת יוחנן נ' מנהל מס רכוש וקרן פיצויים

1 וועדת העור קיבלה את עמדת המדינה לפיה מוסמך המנהל להפחית פיצוי לו זכאי
2 הנזוק, כך שיכלול פיצוי רק בגין העדרות עובדים שהמדינה מכנה אותן "ישראלים" או
3 "ישראלים" או "עובדים בעסק".
4 עמדה זו כונתה על ידי הקיבוץ **"אישת הפרדה"**.
5

6 בהחלטת וועדת העור נאמר כי הקיבוץ הגיע למשיב שתי תביעות פיצויים במסלול
7 יrok, עבר החודשים يول אוגוסט 2006, בגין נזק עקיף שנגרם לו ממלחמה לבנון
8 השניה.

9 המשיב דחה באופן חלקית את תביעות הקיבוץ, בכך כי הקיבוץ אינו זכאי לתשלום
10 פיצויים עבור עובדים המועסקים על ידו במגזר הצרני. פעילות צרכנית בקיבוץ
11 בשונה ממפעל יצרני בקיבוץ, אינה עסק ולכן אין לראות בקיבוץ בהקשר זה נזוק
12 כהגדתו בחוק מס רכוש ובתקנות השונות.

13 מאחר והעורר כלל בתביעותיו את כל העובדים, הוא התבקש על ידי המשיב לתקן את
14 התקביעות כך שתעשה הפרדה בין העובדים השכירים בקיבוץ לבין חברי הקיבוץ, תוך
15 ציון הענף בו הם מועסקים.

16 הקיבוץ ביצע את ההפרדה תחת מהאה מאחר וטען כי אין למשיב סמכות לדרישת
17 ההפרדה.

18 עם קבלת הנתונים ערך המשיב הפרדה בין העובדים שעבודתם משמשת למטרות
19 צרכניות כגון: בתים ילדים ובתי אוכל - בין עובדים בעבודה יצרנית המניבה לקיבוץ
20 הכנסות.

21 הוועדה הינה הינה לסעיף 35 לחוק ולתקנות אשר הגדרו מי הם זכאים לפיצויים
22 עבור נזקיו.

23 הוועדה קבעה כי על פי האמור בחוק ובתקנות, מי שմבקש לקבל פיצויי צריך להראות
24 שנגרם לו הפסד או נמנע רוחם מעיסוקו כתוצאה מהעדשות.
25 لكن, יצאו מכלל הזכאים לפיצויי כל המגזר הצרני לפחות במקרה הפרטי שכן לא
26 מדובר בעסק.

27 לאור זאת מוסמך המשיב לעשות את ההפרדה שהתבקש.

28 לאחר מכן בינה הוועדה את השאלה האם דרך התאגדותו של הקיבוץ מצדיקה
29 הסתכלות על המגזר הצרני שלו כאל עסק שהוא בר פיצוי אם לאו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 יולי 2011

ע"מ 09-12-34732

קבוץ רמת יוחנן נ' מנהל מס רכוש וקרן פיצויים

הועודה קבעה כי התאגדות של הקיבוץ היא דינמית. אם בעבר היה הקיבוץ התגשומות של הרעיון הקומוניסטי ועובדת האדמה, הרי שהיום מצב הדברים שונים. כך למשל, הארחות בחדר האוכל אין חופשיות ויש לשלם בגין מתוק התקציב החודשי. כמו שביקשו הקיבוצים לראות בהם אסופת יחידים ולחשוך בכך זו מיס אשר היה מוטל על הקיבוץ כאורגן יחיד, אין גם כל מנעה במקורה הnockי לראות בהם אסופת יחידים ולקבע את הפיצוי לו הם זכאים בהתאם. המונח "עסק" עליו התבוסס המשיב אשר דחפה את הפיצוי למי שהוא במוגר הכספי, מופיע במפורש בתקנות כבסיס לתשלום פיצוי. מתקין התקנות התכוון לפצות אך ורק את בעלי העסקיים.

אומנם, נקבע בעבר כי לצורך קבלת הפיצויים אין על העורר להיות עסק רשום ומוכר ובעל תיק ברשות המס. עם זאת, נקבע כי נדרש שייהה לו עסק וכי כל מקור רווח לבצע פעילות הוא בחינת עסק.

צודק הקיבוץ כי חובה עליו כמעביד לשלם לעובד את שכרו אם הוא נעדר מעובdotו בזמן הלחימה בלי קשר לשאלת האם המעביד עצמו זכאי לפיצוי. אולם, לעומת זאת אין סמכות להוציא על החוקים לגרוע מהם או לשנותם. בעניין האפליה – אין לחשב כי הקיבוץ מצפה כי המדינה תנוה איפה ואיפה לטובתו, באופן שיקבל את מה שנזוקים אחרים זכאים לקבל. תביעת הקיבוץ מעלה קושי של קביעת גבולות. בעניין זה ניתן על ידי הוועדה דוגמא הקשורה לחדרי האוכל. בעוד שבמפעל קיים חדר אוכל לשם הסעדת העובדים לבדוק ובעת עבודתם, וכן ניתן לראות בו חלק מהפעולות הייצורית שנפגעה, הרי שחבר האוכל הכללי המועד לכל עובדי הקיבוץ, אשר הכנסה אליו פתוחה גם בשעות העבודה של המוגר הכספי ועם בשעות אחרות, קיים שינוי מוחותי בין חדר אוכל במפעל אשר יפocha בגין העובדים שלא הגיעו לעבוד בו בזמן המלחמה.

העדרות עובדים בחדר האוכל כלל של הקיבוץ אינה אמורה להיות מפוצחה. אם לעומת זאת נקבעו על ידי הקיבוץ יכולות זוכות בפיצוי באופן יחסית. בהתאם לנתחים שיוצגו על ידי הקיבוץ יוכל לזכות בפיצוי באופן יחסית.

בישיבת ועדת הכספי של הכנסת מיום 11.9.06 נדונו התקנות לשם אישורן, ומנהל רשות המיסים הסביר את הרעיון הגלום בהפרדה בין העובדים במוגר הכספי לבין העובדים במוגר הכספי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 יולי 2011

ע"מ 09-12-34732

קיבוץ רמת יוחנן נ' מנהל מס רכוש וקרן פיצויים

1 בסופה של דבר אישרה הוועדה מה שקיים גבול ויש לקבוע את מקומו.

2 הוועדה אפשרה לקיבוץ להמציא תוך 30 יום את הנתונים הרלוונטיים, כדי שיוכלו
3 להיבחן לגופם על ידי המשיב.

4

5 בערעור בפניו טען הקיבוץ כי לאור תכליות לשון החוק והתקנות, הזכות לפיצוי
6 במסלול הפיזי בגין העדרות בו בחר הקיבוץ אינה תליה במטרת עבודתו של הנדר,
7 כפי שאין היא תליה בשיעור הפגיעה בחנשות או בשאלת האם הייתה פגעה
8 בהחנשות.

9

10 במסלול זה אין כל מקום להזכיר מדיני מס הכנסת ומ מבחני ייצור הכנסת.

11

12 עוד טען הקיבוץ כי מסלול העדרות מעניק פיצוי בגין חובתו של קיבוץ לשלים שכר
13 לעובד, או תקציב אישי וזכויות לחבריו המועסקים בקיבוץ. זאת על אף שאותו עובד
14 או חבר לא הגיע לעבודתו, ללא קשר לשאלת האם הפיק הקיבוץ החנשות כלשהן בעת
15 המלחמה.

16 החובה לשלים שכר נקבעה בסעיף 13 (א) לחוק הגנת העובדים בשעת חירום תשס"ו-
17 2006, אשר איננו מגביל את חובת התשלום להיות העובד מועסק בעסק יצרני ולא
18 למטרה כרכנית.

19 הקיבוץ טען כי המונח "עסק" לא הופיע בתקנות يولאי אלא רק בתוספת שנוסף
20 בתקנות ספטמבר. אין מקום להחיל את תקנות ספטמבר רטרואקטיבית לעניין הפיזי
21 בגין חדש يولאי.

22 בכלל מקרה, אין כאמור בתקנות ספטמבר כדי להוות רשיימה סגורה לכך שמעבידים
23 מסווגים אחרים אינם זכאים לפיצוי בגין העדרות עובדים.

24

25 באשר לתקנות يولאי – הן מתייחסות במפורש למגזר הציבורי בקיבוץ תוך קביעת מגנון
26 לחישוב שווי עבודות חברי הקיבוץ. מגנון זה בתקנות يولאי לא הוגבל בכל דרך להיות
27 העובד נותן שירותים יצרניים.

28 יתרה מזאת, גם תקנות ספטמבר התייחסו למונח "עסק" רק בהקשר ספציפי של בעל
29 עסק נטול עובדים. זאת להבדיל מסווגי מעבידים שיש להם עובדים ובמיוחד קיבוץ,
30 שם לא תוכנה כל מגבלה המחייב מבחני עסקי או תומכת בגישה החריפה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 יולי 2011

ע"מ 09-12-34732

קיבוץ רמת יוחנן נ' מנהל מס רכוש וקרן פיצויים

1 כמו כוכ נטען כי אין מקום לטענת האפליה אותה ציינה הוועדה.
 2 בעיקרי הטיעון מטעם הקיבוץ, חור הקיבוץ בעיקר על האמור בערעור עצמו תוך
 3 הדגשת חלקים מסוימים.

4

2. טיעוני המשיב

5 המשיב היפנה להוראות סעיף 35 לחוק המגדר מהו נזק עקיף, תוך התייחסות להפסד
 6 או מניעת רוחה.

7 מטרת תקנות يولין הייתה לקבוע את הסכום ואופן הפיצוי בגין נזק עקיף אשר נגרם
 8 במהלך חודש يولין, כתוצאה מהמצב המקורי שהוכרז באיזור הצפון בתקופה זו.

9 בספטמבר הותקנו תקנות אוגוסט אשר מטרתן הייתה לקבוע את סכום ואופן הפיצוי
 10 בגין הנזק העקיף שנגרם במהלך חודש אוגוסט 2006.

11 המשיב טען כי המונח "עסק" או "עסקו" מוזכר בספר פעמיים בסעיפים שונים.

12 גם המשיב היפנה לדברי מנהל רשות המיסים בוועדת הכספי של הכנסת, אשר
 13 הסביר כי לא פיצו את הטבה בחדר האוכל אשר הכין את האוכל לאוטו חבר קיבוץ
 14 שנסע למפעל, כפי שלא פיצו את האישה אשר הבעל שלה הילך למפעל. מפיצים רק בעלי
 15 עסקים.

16 ניתנת ההפרדה נסמכת על העובדה כי הקיבוץ אינו מהו עסak אלא מפעל הקיבוץ
 17 מהו עסak. הכנסות המפעל מיוחסות לכל חברי הקיבוץ. לעומת זאת, אין לקיבוץ
 18 התקבולים מהשירותים הניתנים לחבריו הקיבוץ בחדר האוכל, במכבשה וכדומה.

19 הקיבוץ נושא בתשלומים תקציב לחברי בשל היותם חברי הקיבוץ. אין זה משנה אם
 20 הגיעו לעבודה או לא או שהם נמצאים למשל בשנת לימודים מחוץ לקיבוץ.

21 אין לכן כל קשר סיבתי בין ארועי המלחמה או העדרות חברי הקיבוץ מעובודתם -
 22 לבין ההקצבה אשר שולמה להם על ידי הקיבוץ.

23 דוגמא זו שונה מעסק שאינו משלם לעובדיו בכל מקרה אלא רק במקרה בו הת變成ו
 24 העובדים לעבודה.

25 כמו כן, היפנה המשיב להוראות ביצוע מיסוי מקרקעין, ולהוראת סעיף 39 לחוק בדבר
 26 פטור הקיבוץ מתשולם מס רכוש כאשר הקרקע משמשת לפעילויות צרכנית.

27 באשר להחלטת ועדת העיר – נאמר כי היא ישמה כראוי את השאיפה להרמונייה
 28 חוקתית בתחום המיס.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 יולי 2011

ע"מ 09-12-34732

קבוץ רמת יוחנן נ' מנהל מס רכוש וקרן פיצויים

1 המשיב טען שיש להבחן בין תכילתית דיני מס רכוש, הבאים לפצות את המעשיק בגין
2 פגיעה ברוחים ובהפסדים, לבין חוק הגנה על עובדים אשר בא להגן על העובדים בעת
3 מלחמה.

4 עוד נטען כי תקנות يول לא שונו למעשה בתקנות אוגוסט.
5 גם אם נגרם לקיבוץ נזק, הרי שההתקשרות השיפוטית תהיה צרה ביותר כאשר
6 המדיניות מעוגנת במשדי חקיקה של הכנסתת.

7 בתשובה טען הקיבוץ כי אין מקום לבחון את הפיוצוי על פי עקרונות מס הכנסה.
8 יש לתת למונה "הפט" בחוק פירוש רחב יותר אשר מאפשר מסЛОלי פיצוי שאיןם
9 רק להפסד בעסקים.

10 עוד התיחס הקיבוץ באופן נרחב לשאלת ההחלה הרטראקטיבית של תקנות אוגוסט.

11 **3. החלטה**

12 בראשית הדיון יש להפנות לדבריה של כבי השופטת פרוקצ'יה בבג"ץ 883/07 גני חוגה
13 בע"מ נ' שר האוצר.

14 כבי השופטת פרוקצ'יה הסבירה כי מדיניות כלכלית של הממשלה היא פונקציה
15 מובהקת המזינה בתחום שיקול דעתה של הרשות המבצעת. ההתקשרות השיפוטית
16 במדיניות כזו הוא חריגה ביותר ושמורה למקרים בהם המדיניות כרוכה בפגיעה
17 מהותית בזכויות האדם.

18 ההגנה על עצמאות רשותו של השלטון מחייבת איפוק מיוחד כאשר מתבקשת התקשרות
19 במדיניות כלכלית, המוגנת בחקיקה ראשית של הכנסת ובחקיקה משנית כמו במקרה
20 אשר נידון שם – תקנות يول.

21 בית המשפט המשיך ובהיר כי המשאים הכספיים הציבוריים הנתוונים בידי המדינה
22 הם מוגבלים מעצם טבעם.

23 "בנסיבות אלה, כשהמציאות מחייבת הכוונה של כספי סיוע לאזרחים שנפגעו
24 מAIROUIM בעלי משמעות לאומיות, על הרשות המוסמכת לקבוע אמות מידת
25 רצינאליות וסבירות לתיעולם של כספים אלה. " (סעיף 2 לפסק דין של כבי
26 השופטת פרוקצ'יה).

27

28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 يولיא 2011

ע"מ 09-12-34732

קבוץ רמת יוחנן נ' מנהל מס רכוש וקרן פיצויים

1 באותו מקרה נידונה שאלת ההגדרה הגיאוגרפית כבסיס לזכאות לפיצוי על פי הוראות
2 השעה.

3 נקבע "יצירת קטgorיה זו של זכאות (מי שמצוין בקרבה גיאוגרפית ישירה למקום
4 ההתרחשות המלחמתית – ד.ק.) אין פירושה בהכרח כי מי שמצוין מעבר לאיזור
5 הגיאוגרפי המוכר לא נפגע מארועי המלחמה. פרושה הוא כי במדיניות חלוקת
6 המשאבים הלאומיים ניתנה עדיפות לפיצוי הנפגעים הסמוכים לאיזור המלחמה...
7 מדיניות זו מבקשת להקטין להם את המירב במסגרת התקציבית הקיימת, גם אם
8 משמעות הדבר היא הותרת אזרחים שנפגעו מפיגועות המלחמה באזוריים אחרים
9 בארץ ללא פיצוי כלל" (סעיף 5 לפסק הדין).

10 קביעה זו חלה באנלוגיה גם על השאלה שבפני.
11 הכרעה כי זכאים לפיצויים רק בעלי עסקים בגין עבודות עובדים יצרניים, כפי שקבעה
12 ועדת הערר, אין בה כմובן כדי לפגוע בטענת הקבוץ כי הוא ניזוק בגין חובתו
13 להמשיך ולשלם הקצבה לחבריו הקבוצתיים אשר נעדרו מעבודתם, ללא קשר למטרת
14 עבודתם, גם כאשר מדובר בשירותאותו מכנה המדינה בשם "צרכנית", כגון:
15 שירותים עבור חברי הקבוץ או ילדיהם.

16 המשאבים לפיצויים הם אכן משאבים מוגבלים. יש לבחון את המטרת אשר לשמה
17 נחקקו הוראות השעה והטיפול אשר נעשה כאמור לאוטם כספים המיועדים לפיצוי.
18 תשובה חד משמעות לשאלת זו ניתן למצוא לה בפסק דין חוגה עצמו והן בבג"ץ
19 647/06 דיזון, טיקצקי ואח' נ' שר האוצר.

20 בפסק דין חוגה התייחס כבי השופט חсин לשתי הוראות שעה וביניהן תקנות يولין,
21 כאשר נקבע על ידו כי "תקנות אלהחולות על עסקים המוציאים בתור איזור המוגדר
22 "אייזור ההגבלה"".

23 בסעיף 9 לפסק דיןו של כבי השופט חсин מציין השוני הקיים בין זכותה של העותרת –
24 לבין עסקים המוציאים בתוך אייזור ההגבלה והשוואתה לעסקים אחרים בתחום זה.
25 המונח "בעלי עסקים" חזר על עצמו גם בסעיף 10 לפסק דיןו.

26 הסבר רחב ביותר באשר למטרת התקנות מצוי בפסק דין טיקצקי.
27 כבי השופט ארבל הסבירה בפסק הדין, כי מכח סמכותו לפי סעיפים שונים בחוק מס
28 רכוש וקרן פיצויים התקין כאמור המחוקק את תקנות يولין.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 יולי 2011

ע"מ 09-12-34732

קבוץ רמת יוחנן נ' מנהל מס רכוש וקרן פיצויים

בhorאות השעה לחודש يول שקבעו גבולות איזור ההגבלה "שלמעסיקים בתחוםו
 1 קמה זכאות לפיצוי מהמדינה בגין נזקים עקיפים שנגרמו להם כתוצאה מהחימה
 2 בתקופה שבין 17.7.06 – 31.7.06".
 3 יש לציין, כי בנגדו לאמור בטיעוני המשיב באשר להפרדה בין מגנון הפיצוי בחוק מס
 4 רכוש – לבון חוק הגנה על עובדים בשעת חירום, הרי שmpsיך הדין ברגע ציקלי
 5 עולה באופן ברור הקשר שבין מגנון הפיצוי לבין חוק הגנה על עובדים.
 6 כבי השופט ארבל צינה, מיד בסמוך לתיאור תקנות يول, את העובדה כי במקביל
 7 אישרה הכנסת את חוק הגנה על עובדים בשעת חירום תשס"ח – 2006 לפיו נאסרו
 8 פיטורי עובדים שנברר מהם הגיעו לעבודתם בשל המלחמה, והמעסיקים חוויבו לשלם
 9 לעובדים אלה את שכרם.
 10 תוק כדי דין בתקנות يول, הבהיר כי שווי הנזק העיקרי למעסיקים בענפי התעשייה
 11 המסחר והשירותים באיזור ההגבלה עומד על 180% מהשכר הממוצע של העובדים
 12 שלא הגיעו לעבודה.
 13 תקנות אוגוסט הצינו שתי חלופות לפיצוי מעסיקים בענפי התעשייה, המסחר
 14 והשירותים – מסלול השכר וכן מסלול חלופי אשר כונה "מסלול המחוורים".
 15 באותו פסק דין נידונו טענות לגבי אי סבירות תקנות يول, בין היתר, בגין הטענה שהן
 16 מבוססות על פיצוי בגין שכר עבודה בלבד ואין הן נזנות פיצויי הולם בעלי העסקים
 17 הקטנים.
 18 כבי השופט ארבל חזיה וצינה את חובתה של המדינה לפצות בגין נזק עקיף את
 19 הזכאים לכך בהתאם לחוק, אולם אין היא מחויבת לפצות מעסיק שאינו מוכן
 20 כאיזור ספר.
 21 הסביר כי הפיצוי למעסיקים יש לו חשיבות ציבורית מן המעלה הראשונה "כיוון שאין
 22 מדובר אך בסיווע לאותם מעסיקים שיוכלו המשיך ולקיים את עסקם, אלא בסיווע
 23 לתושבי איזור הצפון כולו, המוחזאים פרנסטים אצל אותם מעסיקים ובנסיבות
 24 הפגיעה במשק... הפיצוי, גם אם לא כיסאה את מלא נזקיהם של המעסיקים, אפשר
 25 את תשלום המשכורות לעובדים והבטיח, יחד עם חוק הגנה על עובדים, כי גם אותם
 26 עובדים שנברר מהם הגיעו למקום העבודה מחמתו שהו במקלטיים... או שנאלצו
 27 לעזוב את ביתם ולהפוך קורת גג באיזורי אחרים של הארץ, יכולו המשיך ולקיים
 28 את משפחותיהם בשעה קשה זו". (ההדגשות שלי – ד.ק.).
 29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 יולי 2011

ע"מ 09-12-34732

קיבוץ רמת יוחנן נ' מנהל מס רכוש וקרן פיצויים

רצionario אחרון זה חל על עובדים אצל מעסיק שהוא בעל עסק, כאשר עבודותם היה
1 עובודה יצרנית ולא חברי קיבוץ המקבלים הקצבה מנת הקיבוץ.
2
3
4 גם בסעיפים 36 ו- 43 לפסק הדין קיימת התייחסות רחבה לפיצוי בעלי עסקים
5 בישראל, כאשר הדיון כולל נערך באותו שלב בתקנות يول.
6 אין לכך מקום לטענת הקיבוץ כי המונח "עובד" הופיע רק בתקנות אוגוסט.
7 כל מטרת הוראות השעה הייתה כאמור לפצות בעלי עסקים באיזוריהם אשר הוגדרו
8 במסגרתם בין מסלול שכר עבודה ובין מסלול מחזוריים על פי תקנות אוגוסט.
9
10 בסעיף 50 לפסק דין, במסגרת דיון בבסיסו הסדר חדש يول על רכיב השכר, נקבע
11 כי תקנות يول קבעו כי הפיצוי לבעלי עסקים באיזור ההגבלה בענפי התעשייה, המסחר
12 והשירותים יחוسب על יסוד שכרם של העובדים שנדרו, על בסיס ההנחה כי השכר
13 מהווה את אחת העליות המשמעותיות בהם נושא העסק.
14 בית המשפט קבע כי שכר העובד הינו אכן פרמטר עיקרי לחישוב הפיצוי בגין נזק עקיף
15 לענפים אלה. אולם, מהתמונה אשר הובאה לבית משפט עולה כי רכיב זה אינו יכול
16 לשאת על כתפיו את הסדר הפיצוי שלושת הענפים.
17
18 בסעיף 52 לפסק דין נאמר על ידי בית משפט כי ההנחה ששכר העבודה מהווה רכיב
19 ממשמעותי של הוצאות המעסיקים בענפי התעשייה המסחר והשירותים "נכונה בעיקר
20 לעסוק בו מועסקים עובדים ובאים ופדיונו, רוחיו מותנים בפועלות הייצורית של
21 העובדים. עבור עסקים מעין אלה הנזק העקיף שנגרם לבעלי סיכון בתקופת המלחמה,
22 הוא הנזק הגלום בפגיעה בייצור ובתפקידו השוטף של העסק בשל העדרות עובדים
23 שממנו נגרע חסכון של הוצאות שלא שלוו בשל הפסקת הפעולות".
24 אולם, נאמר כי תשלום שכר עבודה כפרמטר לקביעת הפיצוי מעורר קושי רב ביחס
25 לעסקים ביןוניים שאינם מעסיקים עובדים רבים או שפדיונם אינו נגור מהפעולות
26 הייצורית של העובדים.
27 עבור עסקים מעין אלה ביחס הפיצוי על שכר עבודה איינו משקל רכיבים שונים
28 היוצרים את הנזק. בעניין זה, ניתן שתי דוגמאות: דוגמא אחת של בעל מקצוע חופשי
29 כגון עורך או אדריכל שהכנסותיו ורווחיו יסודם בשירות האישי שהוא נתן ללקוחות,
30 אשר פונים אליו בשם מומחיותו המקצועית. תשלום שכר עובדים מהווה חלק מהנזק

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 יולי 2011

ע"מ 09-12-34732

קבוץ רמת יוחנן נ' מנהל מס רכוש וקרן פיצויים

העקרוף אך הוא לא נותן ביטוי ראוי לטיבו האmittel, שכן היקף הכנסות לא תמיד מותנה באופן חד משמעי בהגעתם לעובדה של שכירים אלא בהיקף השירותים שהוא עצמו נוטן.

דוגמא אחרת היא של מעסיק שעובדיו התיצבו לעובדה אך בשל המלחמה לא עלה בידייו לייצר הכנסה.

בית המשפט הבahir כי הסדר פיצויים אשר מtabס על מחזור העסק, כפי שנעשה בתקנות אוגוסט, מביא בחשבון משתנים שונים המשפיעים על רווחי העסק ולכן הוא אינדיקטור טוב יותר לפגיעה אmittelית בעסק וביחס לסכום הפיצויים אשר מתќבל על הנזק הנגרם בפועל. (סעיף 61 לפסק הדין).

(כל ההדגשות לעיל שי – ד.ק.).

יש להבהיר כי בסופו של דבר, למורות חוסר הסבירות של תקנות יולי אשר קבעו מגנון של פיצוי על פי מרכיב שכר בלבד, לא בוטלו תקנות אלה מהסיבות אשר פורטו בפסק הדין.

הבאתי בהרחבה את הדברים אשר נאמרו בבג"ץ טיקוצקי, שכן נלמדים מהם באופן ברור הדברים הבאים:

- הפיצוי נועד, באופן חד משמעי, למעסיקים בלבד.
- הענקת הפיצוי למעסיקים באח על רקע חיובם בתשלום משכורות העובדים, על מנת לאפשר להם לעמוד בחובה זו ועל מנת לאפשר לעובדים להתקיים בכבוד גם בשעת מלחמה.
- הפיצוי מיועד לעסק שיש לו פידיוון ורווחים, גם כאשר הפידיוון אינו נגור בהכרח מ פעילות יצירנית של עובדים.
- יש לפסק פיצוי למי שלא עלה בידו לייצר הכנסה.

מכל האמור לעיל, עולה בברור כי הפיצוי אמרו להשתלם לקיבוץ בגין עובדים אשר מועסקים על ידו כעובדים יצירניים בלבד.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 יולי 2011

ע"מ 09-12-34732

קבוץ רמת יוחנן נ' מנהל מס רכוש וקרן פיצויים

1

2 דין הערעור להידחות.

3

4 המערער יישא בהוצאות המשיב בסך 7,500 ₪, שיישאו הפרשי ריבית והצמדה כדי
5 מהיום ועד מועד התשלום בפועל.

6

7

8 ניתן היום, 17 ביולי 2011, בהעדר הצדדים.

9

10

דניה קרת-מאיר, שופטת
ק. ר.

11

12

13

14

15

16